

това имат смисъл и се посрещат с такъв интерес всички научни конференции, семинари, школи. Задължава ме този интерес на младите роми, мотивиран съм, трябва да продължа... За това и най-почетното ми задължение е да бъда добър учител, да създавам добри ученици.

– В този дух е и писмото на доц. Мара Торосова, бивша директорка на Института за повишаване квалификацията на учителите във Варна.

„Беше много отдавна. Един ден в кабинета ми дойде за консултация непознат млад човек, почти момче, а вече беше написал сериозна статия и искаше да я видя. Разбрах, че се казва Христо Кючуков, че е учител в село Градинарово, че много обича професията си и има куп идеи за обучението на деца билингви. А днес пиша за доц. д-р Христо Кючуков – утвърден университетски преподавател, автор на стотици статии, на десетки монографии, учебници, речници, помагала. Но мисля, че по дух и призвание той си остава учител – в най-истинския смисъл на думата.

Години след онази консултация Кючуков стана мой колега. Той издържа успешно конкурса за преподавател в Института и няколко години работихме заедно. Изключително работоспособен, неуморим. Христо имаше сили да организира и ръководи големи международни конференции, водеше специализирани курсове и школи с учители, семинари със студенти, провеждаше педагогически експерименти, пишеше и издаваше статии и книги... Учителите го търсеха непрестанно, имаха нужда от неговата компетентна помощ по един от най-трудните проблеми на обучението – овладяването на български от ученици с друг майчин език. Удивително е как с еднакво желание и чувство за отговорност се подготвяше за престижна научна конференция в чужбина или за среща с група учители в някое село, което трудно се открива на картата на България.

Христо Кючуков умее да печели приятели, но и да си създава врагове. Слава на Бога, приятелите винаги са били повече. Сигурно не му е било лесно през годините. Трябвало е да преодолява недоверие, предразсъдъци, може би и завист. Дано да греши, но имам чувството, че му е било по-лесно навън, извън пределите на родината, отколкото у дома. Да, професионалният му път е още едно потвърждение на древната мъдрост, че никой не е пророк в собствената си